

allerede har indført, at disse Kirker skulle komme hverandre til Hjælp. Det er ikke Andet, end at Stiftsgrænsen bortfalder, og jeg indbringer, at Fordelene herved turde overveie Betænk- lighederne. Ved en kort Conference med Ud- valgets Medlemmer har jeg erfaret, at Ud- valget ikke har Noget derimod, og da nu den høitærede Minister tillige har ytret, at han vilde sørge for at ændre de Ucorrectheder, der efter det af mig Yttrede desuden findes i Pa- ragraphen, saa skal jeg paa Udvalgets Vegne frasæbe Forslaget under Afstemningspost 83. Vi ville altsaa stemme for Paragraphen i det Haab, at den høitærede Minister vil indbringe det fornødne Vædringsforslag. Hvad § 37 angaaer, tør jeg ikke ytre mig saa imødelom- mende. Jeg maa for det Første fastholde min Indsigelse mod Skat af Bruttoindtægt. De Exempler, den høitærede Minister anførte, fore- komme mig ikke overbevisende. Han sagde, at Hartkornsskat er en Skat af Bruttoindtægten. Det kan jeg ikke indrømme. Hartkornet er en Betegnelse af en Landeieboms Statteevne, altsaa snarere af dens Netto end af dens Bruttoindtægt. Men her er Spørgsmaal om Skat af Bruttoindtægt. Maa ske jeg maa an- føre et simpelt Exempel. Jeg talte engang med min Skræbder om, hvor stor hans aarlige Ind- tægt kunde være — han havde tillige sit eget Klædeoplag — og han svarede, at hans Bøger udviste paa Indtægtsiden 56,000 Rd., men naturligtvis blev den virkelige Indtægt kun saa Procent deraf. Dersom han skulde være be- stattet af Bruttoindtægten, vilde det dog vel have været høit ubilligt. Dette Exempel er maa ske ikke ret passende, og i saa Fald skal jeg bede om Tilgivelse; jeg har kun fremført det for at gjøre indlysende, at en Indtægtskat af Brutto- beløbet er ubillig. Nu er det Tilfældet her, at det er Staten selv, der forarsager For- skjellen mellem Brutto og Netto, det er Staten selv, der foreskriver de Udgifter, der formindste Indtægterne. Det kunde neppe være vanskeligt at komme til Rundskaab om Nettoindtægten, da Udgiften kan beregnes efter Synets Opgivelse og Bruttoindtægten ogsaa kan beregnes. Hvad angaaer den særlige Bescatning, da er der an- ført Vægstør Canal og Gudenaes Seilbargjø- relse; men jeg troer at maatte gjøre opmærk-

som paa, at det var en særlig Bescatning til eget Gavn; men her er en særlig Bescatning til Andres Gavn. Forøvrigt antager jeg, at Udvalgets øvrige Medlemmer ville ytre sig om denne Paragraph. Hvad § 38 angaaer, da bliver jeg nærmest til at ytre mig — maa ske dog ogsaa et Par andre Medlemmer kunde have al Grund dertil; men de ville maa ske ikke paatage sig den Bebreidelse, der kunde knytte sig til at angribe denne Paragraph. Der er sagt, at Præsten selv kunde assure sin Præstegaard. Det gjør han ogsaa; men det er den høitærede Minister be kendt, at man ikke kan assure sig saa høit, man vil, at man ikke selv taxerer; men at der i den Hensigt møder Taxationsmænd; og naar jeg nu har en gammel Præstegaard, kan jeg muligt ikke faae den assureret høiere end 4000 Rd., me- dens en ny ikke kan opføres for mindre end 7 à 8000 Rd. Nu er der sagt, at Præsten ikke skal klanre sig til Kirken for at soge Næ- ringen fra den. Skulle vi soge Næring af Noget, maa det i Sandhed være af Kirken. Det er den Eg, hvorom Præster, Degne og Stiftsbibliotekerne, som den høitærede Mi- nister nævnte, gjerne kunne være be kendte at slutte sig, ikke for at udfuge den, men for at næres i dens Ly. Det var for at give de til den knyttede Institutioner en Beshyttelse, at man i gamle Tider fastsatte, at Kirken skulde bidrage til Præster, Degne og Stiftsbiblioteker. Disse Bestemmelser ere gamle og be kendte for enhver Kirkeier. De danne en Forpligtelse for dem, Udgiften er paalagt, og en Berettigelse for dem, Hjælpen er tilsikret. Jeg haaber, at jeg aldrig skulde komme til at trænge til den her omhandlede Hjælp. Skulde det være for- bundet med nogen Bancere at modtage denne Hjælp, vilde jeg heller ikke modtage den, men hidtil har der ikke været forbundet nogen Ban- cere dermed; den brandblidte Præst har ikke gaaet om og tigget Hjælpen ved hver Kirke; men Regjeringen har sørget for, at han fik den ham ved Lov tillagte Brandhjælp. Skulde den lovgivende Magt finde, at denne Brandhjælp nu burde opgives, kan jeg ikke sige Andet, end at jeg har fremført de Grunde, som jeg troede kunde tale for dens Vedbliven. Hvad den justitielle Tilstale angaaer, maa den vistnok have